

<p>Králi v Indii kedysi zvykli organizovať veľké zhromaždenia, na ktorých si ich dcéry vyberali svojich budúcich manželov. Nie je to pekné? Čo robili? Viete o tom niečo? (Nie.) Urobili ste to niekedy? Nie? Ako ste si našli svojho manžela? Povedzte mi. Ako ste si našli svojho manžela? Chodil on za vami? Áno. Stretla som ho vo vlaku. Vo vlaku? V akom vlaku? Všetci to chcú vedieť. Aký to bol vlak? Kde? Bolo to, keď som pracovala počas štúdia a on študoval tiež. Áno, a potom? Cestovali sme týmto vlakom do Bulharska s ďalšími ľuďmi. Boli sme revízori. Boli ste revízori? Áno. Ste vyškolená na revízorku? Nie, nie, to len... Čiastočný úväzok. Takže tak ste si našla svojho manžela? On si vybral vás alebo vy jeho? Alebo ste si vybrali jeden druhého navzájom? Neviete? Zabudla ste? Neviem. Ach, moja dobrota. Taká vec a vy to zabudnete? V poriadku, v poriadku. On to asi zabudol tiež. A ako ste si vybrali svojho manžela vy?</p>	<p>(Slovinsko.) Slovinsko. Žiadna angličtina? (Nie.) Ach, pardon! Niektorá hovoriaca anglicky mi povedzte, ako ste si zvolili manžela. Nemusí to byť nič výnimočné, ako vlak a podobne. Mala som 14 – boli to moje narodeniny (Áno.) – a išla som na film. (Áno.) Cliff Richard, ktorého... som mala veľmi rada. A uvidela som chlapca, ktorý stál v pasáži, (Áno.) tam kde sa premietalo. V kine, áno. Povedala som: „Páni! Keby to tak bol môj priateľ.“ (To ste povedali?) Áno! Vo svojom srdci. Dobre, rozumiem. Potom som si išla sadnúť vedľa kamarátky, aby sme si pozreli film, a ten práve začal, a ja som rozmýšľala o tom, že nesedím dostatočne blízko... Neho? (... plátna.) Plátna! (Áno.) Myslela som, že sa vám ten chlapec páčil! Presadla som si do 2. radu a tam prišiel on. Prišiel a povedal: „Chcem ťa spoznať.“ Dostal to posolstvo! V poriadku. Mimochodom, je tu? (Čo?) Je tu váš manžel? (Nie.) Nie. Je v Izraeli. Ináč by sme ho mohli objasť, my všetci. Všetky dievčatá ho chcú objasť. Dobre, pokračujte.</p>	<p>Čo sa stalo potom? Potom som povedala, že ho poznám, pretože moja priateľka mi hovorila, že ho pozná, poznala jeho meno. A potom som povedala: „Tohto človeka som už predtým videla.“ (Áno.) Vždy keď som išla po ulici so svojou priateľkou, povedala: „Vieš, niekto sa s tebou chce stretnúť,“ ale keď sme sa priblížili, začala sa smiať a ja som sa spýtala: „Prečo sa smeješ?“ A ona povedala, po chvíli: „Práve si okolo neho prešla. Nevidela si ho!“ „Tak prečo si sa smiala? Prečo si mi nepovedala, kto to je?“ (Áno.) A tak to pokračovalo, takže som vedela, že toto je ten človek, ktorý sa chcel... ...so mnou zoznámiť. ...s vami zoznámiť. A vy ste chceli tiež. Ale bol prvý, viete, to preto, že máme spojenie z minulých životov. (Áno.) Videla som to, videla som to. Videli ste to. Dlho, dlho potom, samozrejme. Ale on bol môj prvý priateľ. A posledný, viem. A bolo to veľmi, veľmi zvláštne, pretože keď som mala 7 rokov, kúpili mi knihu, viete, pre deti, ktoré začnú chodiť do školy, a pamätám si z nej</p>
--	--	--

iba jeden príbeh.
Ten príbeh sa volal:
„Drifa El a čarovné koleso.“
Drifa El je meno
môjho manžela.
Povedala som:
„Aké skvelé meno.“
A oni to nevedeli.
Všetko je pripravené.
Áno, je. Mala som teda 14...
Ach, môj Bože.
On mal 16
a bola to veľmi veľká
love story,
pretože naši rodičia
nechceli veľmi,
aby sme boli spolu
a hovorili,
(Ako v tej knihe.)
„Si veľmi mladá“
a že sme z rôznych častí...
Viete... rôznej mentality.
Rôzneho pôvodu,
a to všetko, áno.
Čo sa stalo?
Tak sme sa zobrali.
Mala som 18 a on 20. (20.)
A stále sme manželia.
Veľmi pekné.
Nebolo to teda vo vlaku
ale v kine.
Ešte niekto?
Ešte niekto? Nie.
Nikto už nemá dobrý príbeh?
Áno, povedzte mi.
Môj manžel
bol PhD. študent a ja som
študovala na vysokej škole,
(Áno.) a ja som v živote
mala tak veľa mizerných
priateľov – rebelov –
a chodila som s niekým,
kto bol strašný,
a môj manžel,
ktorý prišiel po nich,
ma sledoval
a sledoval,
sledoval ma,
a ja som... (Z dialky.)
No, nakoniec

ten dobrý prišiel
a musel sa snažiť
asi rok a pol,
kým som s ním išla von.
Pretože ste mala zlé
skúsenosti. Úbohý chlapec!
Áno, a tak,
aj keď sme boli spolu,
stále som hovorila:
„Toto nevydrží.“
Je ešte tu? Je tu?
Nie, nie je zasvätený.
Ale je vegetarián.
Ale... Odišiel
na mesiac do Indie,
on pochádza z Indie,
a keď bol preč,
konečne som si uvedomila,
čo mi chýba.
Takže keď sa vrátil,
povedal:
„Všetko sa zmenilo.“
Urobila som mu
krásnu večeru a veľký koláč.
Uvedomila som si.
Keď som ho videla prvý raz,
keď sme boli spolu v triede,
predtým než som sa vôbec
dozvedela jeho meno,
uvidela som ho
v prednom rade a stále
ma napadala táto myšlienka:
„Vydám sa za toho chlapca.“
Ale on do istej miery
vyzeral ako neupravený,
nedbalý... nedbalý chlapec,
a ja som rozmýšľala: „Prečo
ma to stále napadá?“
Skôr než so mnou prehovoril,
aj on sa rozhodol vziať si ma.
Rozumiem.
Vidíte, zoberiete si
toho chlapca a pritom
ho vôbec nechcete.
Stále som uvažovala, že
to bola zvláštna myšlienka,
ale bolo to posolstvo.
Rozumiem.
A skôr než sa so mnou
rozprával,

aj on sa rozhodol,
že si ma vezme.
Áno? Ľudia hovoria:
„Manželstvo sa vytvára
v Nebi.“
Možno je to tak.
Takže Majsterka,
on nie je zasvätený.
Čakám na toho chlapca.
Stále sa ho pýtam,
prečo nemedituje
a on hovorí,
že prišiel na Zem, len
aby mi pomohol meditovať,
On nemusí meditovať.
Vždy mi hovorí,
aby som šla meditovať,
neustále. Hovorí mi,
že by som mala
ísť robiť svoju meditáciu.
Aká pomoc! –
ako keby ste to nevedeli!
No, aspoň je v tom dobrý.
(Áno.)
A potom hovoria, že
„On je pre mňa skúška,
Majsterka.“
Niekedy je pravda aj to,
že čím viac vám zakazujú,
tým viac túžite získať to,
čo chcete, viete?
Niekedy
je to reverzná psychológia.
Niekedy to ľudia potrebujú.
Nie? Jednoducho ste
na seba narazili na ulici
a vzali ste sa, je to tak?
Koniec príbehu?
Čože? Dokonca aj môj
príbeh je lepší než to!
Dobre, nevadí.
To nie je dôležité.
Je dobré mať
taký romantický príbeh,
romantický príbeh,
potom to môže
vydržať dlhý čas.
Viete, je pekné,
keď je prvá láska aj posledná,
viete?

Priateľ predtým aj potom.
Nemusela by to byť
prvá láska, viete?
Niekedy má každá priateľka,
preto aj vy máte.
Všetci hovoria:
„To dievča
je najlepšie v triede“, takže
vy ju tiež balíte, viete?
Aby ste videli, kto ju získa
prvý! Niekedy je to tak.
Nie je to nutne
romantický vzťah, áno?
Nie je to nevyhnutne
vaša srdcová záležitosť.
Nieko povedal:
„Každá žena chce
mať toho pravého muža,
ale medzitým sa vydala
za niekoho iného.“
Čakala príliš dlho,
viete? Nevadí.
Lepšie ako nič.
A to isté platí aj pre mužov.
Myslím. S mužmi je to
ľahké, áno? (Áno.)
Mám taký pocit, viete?
Alebo nie? (Áno.)
Mám taký pocit,
že každý muž, ak ste dievča,
viete, nemusíte byť
skutočne pekná,
pokiaľ prídete
a urobíte prvý krok,
a je to. Je váš.
Nejako tak.
Vyzerá to ľahko, či nie?
Nie? Áno alebo nie? (Áno.)
S mužmi je to ľahké.
To je dobré, to je skvelé.
A ak ste k nemu milá,
zostane navždy.
Nie je veľmi náročný.
Ženy sú náročnejšie, však?
Či nie? Alebo sú rovnaké?
Také isté.
Áno, také isté? (Áno.)
Sú náročnejšie?
Ak má peniaze, pomôže to!
Minulý mesiac ma pozvali...

Bola som pozvaná
na večernú párty
a všetci prišli
s niekým ďalším, viete?
Všetko bolo krásne,
ozdobené a viete,
hviezdne, všade bol
nejaký diamant
a bol to dokonalý obraz
ale ja som šla sama.
Takže vždy,
keď mali šancu,
viete, obzvlášť
nejaká dáma prišla... pretože
hovorím, že mám veľmi rada
obyvateľov Monaka.
Mám rada ľudí Monégasque,
viete, Monégasque
je názov pre ľudí,
obyvateľov Monaka.
Viete, samozrejme,
som s Monégasčanmi
a mám ich veľmi rada.
Je to veľmi čisté
a slušné miesto.
Nemusíte platiť dane –
obyvatelia nemusia.
Takže ako hovorím,
mám veľmi rada obyvateľov
Monaka, a tak ďalej.
Hovorím to ako
Monégasčania.
Obyvatelia Monaka.
Prišli a hovorili:
„Ak máte tak rada Monako
a Monégasčanov,
vydajte sa za Monégasčana
a okamžite aj vy budete
Monégasčanka.“
Hovorím: „Áno,
dobrý nápad. Hľadám.“
Myslím, že Monačania
ma majú veľmi radi.
Možno som ich typ.
Dobre.
Ach, moja dobrota,
sú takí milí.
Prečo o tom hovoríme?
Myslím, vážne.
Príbeh so ženou.

Hovoríme o príbehu...
Príbeh. Kniha.
Hovoríme o príbehoch
ľudí, ako spoznali
svojich manželov.
Ach áno.
Príbeh... (India.)
Áno. Viem. Viem,
ale prečo som o tom
hovorila?
Muži sú jednoduchí.
Muži sú jednoduchí. Ach to!
To je pravda! To je pravda.
Pretože sú jednoduchí,
uvažujú jednoducho,
Viete čo?
Ak tu chcete
byť napríklad taxikárom,
musíte zaplatiť
250 000 EUR,
aby ste dostali licenciu.
Ale môžete ju znovu predať,
tak ako investíciu.
Musíte mať peniaze,
aby ste boli taxikárom.
A v Paríži je to možno
až 400 000 EUR.
To je približne 500 000
amerických dolárov –
pol milióna –
a v Monaku
je to 900 000 EUR,
najmenej milión dolárov,
aby ste získali licenciu.
A napríklad môj taxikár
žije vo veľkom apartmáne
na pláži
a prišiel ma vyzdvihnúť
na svojom novom
mercedese.
Áno, posledný model.
Veľký, priestranný.
Hovorím vám, nie je to
obyčajný taxikár, viete?
On vie,
akú má hodnotu! –
ak je slobodný,
a má veľký byt v Monaku,
môžete počítat'
tak 5 miliónov a viac.

5 miliónov EUR.

Má byť na pláži

a má úplne nový mercedes,
vždy prichádza zo slovami:

„Tu máme Princeznú!“

„Kúpil som toto auto len

pre vás!“ Sú takí

komickí. Mám ich veľmi

rada. Sú takí milí.

Takí nevinní.

Nie tak veľa problémov

ako v iných krajinách. Áno.

Možno preto

mali pre seba

veľa času, viete?

Tak sa to volá:

Monako, viete?

„Mono-ko“, ako ľudia,

ktorí sú obrátení do seba,

ktorí sú oddelení

od ostatných, sú samotní.

Možno na počiatku

to bola skupina

duchovných praktikujúcich,

alebo tak podobne, áno?

A sú radi samotní.

Majú odlišný

životný štýl

alebo nejako tak.